

Vankilassa sukeltamassa osa II

Iltapäivällä lähdimme tutustumaan neuvostolaivaston historiaan lähellä olevaan Paldiskiin, jossa on ollut itse asiassa laivastotukikoh- ta vuosisatoja. Olin luenut, että jossain on salainen en- tinen ydinsukellusveneiden konemiehistöjen koulutus- keskus ydinreaktoreineen. Tarkkaa paikkaa en tiennyt, mutta tuntomerkkinä oli kor- kea valesavupiippu vakoi- lijoiden hämäämiseksi. No sinne tietenkin!

Ja löytyihän se vaatimat- toman tien varrelta, mutta edessäpä oli uusi portti ja valvontakameroita sekä vartiotupa. Puolessa minuutis- sa oli autokolonamme taka- na vartioliikkeen auto mie- hineen. Menimme tietenkin kysymään paikan historiasta ja ystävällinen vartija kertoi- kin paikan todella olevan en- tinen koulutuskeskus, mutta nykyään Eestin valtion ydin- jätteen jatkokäsittelykeskus. Tarkempi tutustumiskäynti ei sitten valitettavasti onnis- tunut. No ei auttanut muuta kuin palata huoltamaan lait- teet, grillaamaan, saunomaan ja maailmaa parantamaan vankilajärvellemme.

LAUANTAIN sukelluksiin olimme saaneet seuraksem- me kolme YLE:n sukeltajaa. Kohteena oli vankien parak- kikylä. Se olikin aavemainen paikka. Tuli mieleeni aiem-

Lautta seilaa kohti seikkailuja.

mat käyntini keskitysleireis- sä. Se oli uponnut vankileiri- en saaristo; gulag veden alla. Sieltä suunnistimme tutul-

le pumppuasemalle, mutta teimme myös pienen piipah- duksen lähimetsään veden alla. Sekin oli erikoinen nä-

ky. Loput ilmat käytimme vankilan ammattikouluun tu- tustumiseen. Pujahtelimme kalteri-ik-

kunaisista huoneista toisiin ja raunioiden lomitse. Harja- teräkset vain törröttivät uh- kaavina. Eräässä huonees-

sa oli pöydälle ”unohtunut” kolme pulloa olutta. Tuli mieleeni jokin kuin olisin tietokonepelin sisässä. Tä- mä oli kerrassaan mainio ta- pa päättää leirimme sukel- lukset auringon heittäessä säteitään ruosteisiin kalteri- ikkunoihin.

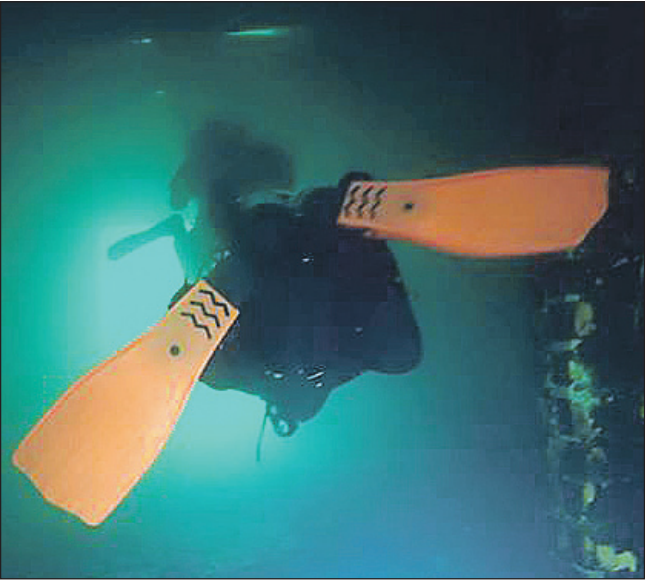
ILTAPÄIVÄLLÄ Tiiun opastuksella kävimme ”pan- kissa”. Tämä Pank oli lähes 40 metriä korkea rantajyr- känne suoraan Itämereen. Se on ollut surullisenkuuluista paikka hoitaa lopullisesti kaikki pankki- ja muut mur- heet unholaan. No, tämän jälkeen teki hyvää tutustua kauniiseen Keilan vesiputo- ukseen vanhoine voimalai- toksineen romanttisessa kar- tanoympäristössä.

Illan ”kruunasi” lentopal- lo-ottelu rapaisella kentäl- lä, ja loppuaika meni klassi- sesti: grillausta, saunomista, maailman parantamista. Pap- pajaos vetäytyi yöpuulle Ee- ron liikkuvaan yksioon...

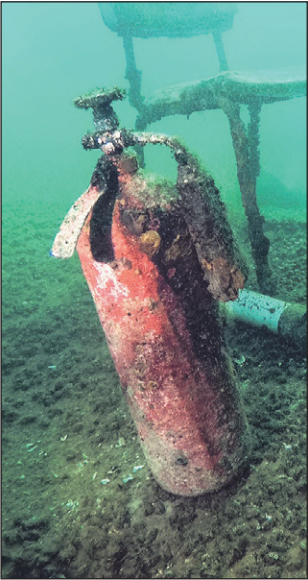
Seuraavana päivänä olikin varhainen lähtö kohti Talli- naa ja lauttasatamaa. Koti- Kitteelle saavuimme tyyty- väisinä monta kokemusta rikkaampana illan suussa.

Teksti: Pekka Sorsa

Kuvat: Erno Olkkonen, Tiiu Tamm ja Esa Kaksonen.

Valoa kohti.

Paloturvallisuus kunnossa.

Astiasto menneisyydestä.

”Pakoon vankilasta”.

Kyllä rumakin voi olla kaunista.